

Finlands Djurskydds- förenings

Verksamhet år 1912.

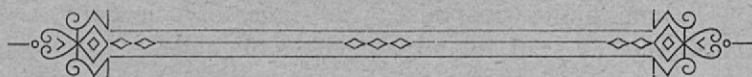

HELSINGFORS 1913,
BOK- & ACCIDENSTRYCKERIET MERKANTIL.

FINLANDS DJURSKYDDSFÖRENING

VERKSAMHET ÅR 1912.

Under det nyss tilländagångna året har Finlands Djurskyddsförening arbetat i enlighet med sitt program. I stillhet har den utfört sina åligganden, i och för lindrandet av djurvärldens lidanden. Man måste hoppas att föreningen i sin mån bidragit till förverkligandet av den tid, då det skall vara „frid på jorden och människorna en god vilja“. Det har lyckats föreningen att bringa till stånd ett och annat, som borde förmå allmänheten att allt mer inse sin plikt gentemot djurvärlden samt även direkt verka omgestaltande på djurens ställning. En kort återblick på denna verksamhet torde vid årsskiftet vara på sin plats.

Föreningens direktion har under sistlidne år utgjorts *Bestyrelsen.* av följande personer:

T. K. Forstén, ordförande, patron *Niilo Ahlgrén*, v. ordförande, magister *Aukusti Simelius*, sekreterare, samt rektor *Juho Jännes*, doktorinnan *Ilta Koskimies*, veterinären *L. Lindgren*, landssekreteraren *V. Selinheimo*, fru *Sylvia Simelius*, och fru *A. Simola*. — I tur att avgå vid nästa årsmöte äro: *Ahlgrén*, *Selinheimo* och *Aukusti Simelius*.

Som revisorer ha fungerat guldsmed *Oskar Lindroos* och fröken *Alli von Boehm*.

Kassans skötsel har fortfarande omhänderhafts av kontorsbiträdet, fröken *H. Tuomela*.

Föreningens instruktörer ha varit hr *Konrad Harjanen*, fröken *Fredrika Nivalainen* samt polisen *O. Moberg* (under december i Sodankylä).

Tvåne djurskyddspoliser, *H. Andersin* och *Eero K. Kuokkanen*, ha stått till föreningens förfogande.

Direktionen har under sistlidna år sammanträtt endast en gång, näml. för val av funktionärer. För övrigt ha ärendena behandlats vid föreningens månadsmöten, vilka hållits i februari, mars, april, maj, september, oktober, november och december. I mars hölls förutom sedvanligt månadsmöte också årsmötet. De vid dessa 9 möten förda protokollen uppta inalles 88 paragrafer.

Bland frågor, vilka vid mötena blivit behandlade, må först nämnas förslaget till ändring av stadgarna, vilket förslag framlades och antogs vid septembermötet. De nya stadgarna förete icke stora skiljaktigheter från de tidigare. Några sådana förtjäna dock särskilt omnämnande.

Enligt de nya stadgarna får föreningen en ny funktionär, en överombudsman, som väljes av direktionen, (§ 8).

Beträffande filialerna stadgades, att de, ifall de under tre år visat likgiltighet eller bristande intresse för sin verksamhet eller lämnat vissa förpliktelser ouppfyllda, kunna anses utesluta från samarbetet med föreningen (§ 6 a).

Överträdelse av stadgarna eller uraktlåtande av medlemsavgiftens erläggande kan föranleda uteslutning ur föreningens matrikel (§ 6, b.)

De nya stadgarna berättiga föreningen att stadfästa stadgar för filialer och barnföreningar samt regler, gällande för anskaffande och användning av s. k. eftervinterförråd, ävensom regler för den verksamhet, som avser utrotandet av det s. k. oxstynget och bildandet av s. k. husapotek. Likaså berättigas föreningen att utdela sitt utmärkelsetecken, vilken rättighet föreningen icke förut innehaft.

En ny paragraf är även den, som berättigar föreningen att mottaga gåvor och testamenten (§ 3.)

I övrigt ha olika moment i de förra stadgarna förfullständigats; så t. ex. paragrafen rörande mötena.

Det är att hoppas, att de nya stadgarna skola utöva ett fördelaktigt inflytande på föreningens verksamhet.

Föreningens medlemsantal utgjorde vid årets slut 270.

*Medlem-
marna.*

Vid senaste årsmöte kallades tvänne nya hedersmedlemmar, näml. de kända danska förkämparna för djurskyddsidén, överste L. Mehrn och fru M. Mehrn.

Såsom sådana medlemmar av föreningen, vilka erlagga en årsavgift av 3 mk., men härför äga rätt till erhållande av alla av föreningen under året utgivna publikationer, ha allt flere ungdoms- och nykterhetsföreningar anslutit sig. Som en glädjande omständighet bör omnämnas att många av dessa „medlemmar“ verkligen tagit sitt medlemsskap på allvar och försökt verka för djurskyddsidéns främjande. Jämte föreningens filialer bilda dessa en stark makt gentemot den råhet vid behandlingen av djuren, som trots alla anstängningar ännu är rådande. Omkring 60 föreningar, hälften ungdoms, hälften nykterhetsföreningar, bilda denna grupp av medlemmar.

Filialernas antal är nu circa 300. Av dessa är 176, med 4,217 medlemmar, för fullvuxna; 145 med 7,246 medlemmar, barnföreningar. Under året ha bildats 151 föreningar. Då man betänker att för 12 år sedan, då Finlands Djurskyddsförening började sin verksamhet, landets djurskyddsföreningar nästan kunde räknas på fingrarna, måste det erkännas att föreningens arbete kommit mycket åstad. Särskilt må nämnas att såsom ledare vid filialerna verka ett trettiotal präster och 250 lärare. Denna omständighet bör utan tvivel bidra till djurskyddsarbetets framgång bland folkets breda lager.

Filialerna.

Framst för filialernas skull har föreningen i sin tjänst anställt de två ovan nämnda funktionärerna, hr Harjanen och fröken Nivalainen. Herr O. Moberg har verkat bland ägarena av renhjordar.

*Instruk-
törerna.*

Av deras reseberättelser framgår att 312 föredrag av dem hållits i tillsammans 79 socknar. Föredragen hava åhörts av circa 9,550 fullvuxna och 12,300 barn.

Instruktören Harjanen har uppburit 8 mk. i dagtrakta-
mente jämte fria resor. Instruktrisen Nivalainens arvode har
utgjort 6 mk. Staten har bidragit till denna instruktörsverk-
samhet med en andraklassfribiljett.

Instruktörernas avlöning har bestritts dels med från
föregående år överblivna, för ändamålet anslagna medel,
dels med de medel, vilka för ändamålet skänkts föreningen
av kommerserådinna E. Ahlström, 600 mk., och fru Malm-
berg, 100 mark.

Utan tvivel ha instruktörerna genom sina föredrag ut-
satt många goda frön, som i sinom tid skola ge en vacker
skörd.

*Husdjurs-
inspektö-
rerna.*

Men föreningen har icke nöjt sig endast med idéns
utbredning. Man har sökt komma i direkt beröring med
djurägarna. I detta syfte har föreningen vänt sig till
assistenterna vid kontrollföreningarna med inbjudan att an-
sluta sig till föreningen i egenskap av s. k. husdjurs-in-
spektörer. Deras åliggande är att tillse, det icke allenast
de ladugårdsbesättningar, som stå under deras överinseende,
utan även gårdens övriga husdjur såsom hästar, får, svin
och fjäderfä, hållas rena och erhålla ljus i tillräcklig mängd,
och rörelse i fria luften, samt att klavbindningen är tidsenlig
och att slakten förrättas på ett humanitetens fordringar
motsvarande sätt. Tjugofem assistenter ha redan anslutit
sig till föreningen som husdjurs inspektörer. Helt säkert
skola deras inlägg föra det praktiska djurskyddsarbetet, som
ju bör ställas i främsta rummet, ett jättesteg framåt.

*Folkhög-
skolorna.*

En annan åtgärd, som otvivelaktigt kraftigt skall bidraga
till djurskyddsidéns framgång, är anskaffandet av djurskydds-
litteratur och åskådningsmaterial till folkhögskolorna. För
detta ändamål vände sig föreningen i oktober till de nämnda
skolorna och erbjöd sin tjänst. Några folkhögskolor ha alla
redan omfattat förslaget, och det är att hoppas att de övriga
skola följa exemplet. Då man tar i betraktande att den
ungdom, som utgår ur folkhögskolorna ofta nog framdeles
kommer att stå i främsta ledet bland sin hemtrakts inflytelse-

rika män, d. v. s. ombetros att handhava kommunala och andra värv, kommer en sådan åtgärd säkert att ha vittgående följder, vilka dock för ögonblicket icke kunna närmare fastslås.

För att alla de föreningar, som arbeta under Finlands *Djurskydds-*
dagarna. djurskyddsförenings gemensamma fana, skulle beredas tillfälle att gemensamt för sig själva och för andra klargöra djurskyddsidéns stora betydelse, beslöt föreningen att johannedagen senaste sommar fira en s. k. djurskyddsdag i alla föreningens filialer. För att anskaffandet av program icke skulle vålla svårigheter, lät föreningen för denna dag trycka tvänne föredrag samt en festdikt. Dagen firades också landet rundt av många föreningar. Och säkert blev den för många en väckelse till arbete för djurskyddsidén. Man iakttog dock att johannedagen icke är alldeles lämplig för en sådan „djurskyddsdag“. Därför beslöts att firandet framdeles skall förläggas till en annan dag. Helt säkert skall firandet av en sådan dag medföra mycket gott.

Även andra „djurskydds dagar“ ha under det gångna *Djurskydds-*
kurserna. året föranstaltats. I ett andra cirkulär, som tillställdes filialerna, uppmanades dessa att föranstalta föreläsningsserier för främjande av djurskyddstanken. Dessa föreläsningar voro avsedda att utgöra ett slags kurser, i vilka undervisning skulle meddelas om nödvändigheten av djurskyddsverksamhet på olika områden samt huru denna praktiskt skall genomföras. För att programmet i största möjliga utsträckning skulle motsvara sitt ändamål uppmanades filialerna att vända sig till lantbrukssällskapen med anhållan om föredragare samt till veterinärerna med begäran om deras bistånd. På några orter föranstaltades också sådana föredrag och med god framgång. Men då även lantmannaföreningar föranstalta sådana föredragsserier, torde det vara bäst att framdeles ordna saken så, att föreningen söker samverka med lantmannasällskapen, sålunda att även dessa framhålla djurskyddsarbetets betydelse. Sålunda vinna föredragen i mångsidighet och intresse. Och djurskyddsarbetet har åter gått ett steg framåt!

*Tidskrif-
terna.*

För utbredande av djurskyddsidén och meddelande av råd vid dess praktiska tillämpning har föreningen fortfarande utgivit tvänne publikationer: „Eläinten Ystävä“ (djurens vän) och „Nuorison Eläinten Ystävä“ (de ungas djurvän). Den förra har utgått i 1,300 ex. den senare i 900 ex.

Publikationerna ha sålunda funnit väg till många hem, men mycket arbete borde ännu nedläggas innan det antal prenumeranter som vore önskvärt närmelsevis kan anses vara uppnått.

*Djurskydds-
biblioteket.*

I samband härmed må omnämnas att Finland på föreningens föranstaltande erhållit sitt första djurskyddsbibliotek. Då det å djurskyddsföreningens byrå började hopa sig publikationer av olika slag, som belyste idén med föreningens verksamhet, dök frågan upp, huru denna litteratur skulle göras på bästa möjliga sätt nyttig och fruktbarande. Och då det vid närmare granskning befanns att den litteratur, som sålunda samlats, uppgick till några hundra band, beslöt man bilda ett lånebibliotek, som skulle hållas tillgängligt för allmänheten på bestämda tider. På detta sätt uppstod det nuvarande djurskyddsbiblioteket. Det öppenhålles onsdagar och lördagar kl. 6—7 e. m. Biblioteket räknar för närvarande 300 band.

*Myndig-
heterna.*

Ett obestridligt faktum är att djurskyddsarbetet gjort framsteg och framgår detta bland annat av den uppmärksamhet myndigheterna i allt högre grad begynt ägna detsamma. Sålunda kunna de, som misshandla djuren, icke mera anse sig säkra för att icke bli ställda till ansvar för sina gärningar.

*Stocksläp-
ningen.*

Såsom under tidigare år, har också under det sistförflutna en speciell uppmärksamhet ägnats det djurplågeri, som så ofta och i stor utsträckning bedrives vid stocksläpning i timmerskogarna. Genom forststyrelsens förmedling ha cirku-lär blivit sända med uppmaning att i kronoskogarna för vid stocksläpning använda hästar uppföra skjul av den beskaffenhet bilden på följande sida utvisar.

Forstyrelsen

bör skänkas allt erkännande för att den välvilligt tagit i betraktande de av föreningen framställda förslagen i detta syfte. — Vid åverkning å enskildas skogsmarker torde sådana skjul

knappast behöva uppföras, då skogen vanligen icke befinner sig på längre avstånd från boningshusen än att hästarna kunna övernatta i stallen. Men där sådana skjul äro av nöden, skall också enskilda säkert efterkomma det här framställda förslaget.

I detta sammanhang må nämnas att Brahestads sågbolag senaste höst anskaffat 20 järnslädar och 2 motorer, med vilka stocken släpas längs Siikajokis stränder. Bolaget har sålunda för sin del förekommit djurplågeriet vid stocksläpningen, för vilket föreningen uttalar sin varma erkänsla.

Under det gångna året har föreningen ägnat ett större intresse än förut åt den s. k. rensaken, d. v. s. strävat att bringa slakten, kastreringen, märkningen och inkörningen av renar på en tidsenlig bas. Det har tidigare såväl i föreningens årsberättelser som i dess organ „Eläinten Ystävä“ ofta framhållits, hurudana ifrågavarande förhållanden hittills varit, varför här icke mer behöver ordas därom. I stället må några åtgärder omnämnas som av föreningen vidtagits.

*Renarnes
behandling.*

Först planlades ett „djurskyddskorståg“ till rentrakterna, för att meddela renskötarne undervisning och praktiska råd. Men detta befanns snart icke ändamålsenligt. Och då föreningens Rovaniemi-filial i rentrakterna eller deras omedelbara närhet föranstaltat möten med renskötare för att dryfta saken, beslöt man slutligen att försöka

anskaffa en kompetent person för att i egenskap av instruktör beresa de av renägare bebodda trakterna. Då föreningen emellertid icke ägde nödiga medel för avlönande av en dylik funktionär, insändes en ansökan om understöd till senaten.

Denna föreningens ansökan hade erhållit lantbruksstyrelsens understöd. Men icke nog därmed. Senaten för sin del ansåg sig ovillkorligen böra infordra dessutom medicinalstyrelsens, guvernörens i Uleåborgslän, distriktsdjurläkarens i Uleåborg samt distriktsdjurläkarens i Kittilä distrikt utlåtande. Alla de tillfrågade ha förordat ansökningen. Understödet erhöles dock icke; senaten råkade icke ha ett tusen mark. Men det är att hoppas att det begärda understödet dock med det snaraste erhålles, ty utslaget har av senaten uppskjutits till dess penningar finnas.

Saken har emellertid icke legat nere. I avvaktan på senatens beslut vidtog föreningen förberedande åtgärder. Sålunda förmåddes distriktsdjurläkaren i Kittilä distrikt, dr. Väinö Virtanen, att författa en liten broschyr, avsedd att spridas bland renägarena. Broschyren: „Enemmän inhimillisyyttä poron hoidossa“, (Mera humanitet i renskötseln) är säkert en utmärkt vägledning för de renskötare, i vilkas händer den råkar. Rovaniemi-filialen föranstaltade åter möten för renägarena, och, då en lämplig instruktör erhöles, beslöt nämnda filial att ur egna medel anslå 200 mk. för sakens främjande. Moderföreningen har också bistått å sin sida, och sålunda kan sägas: „den rör sig ändå“.

*Småfågel-
skyddet.*

Skyddandet av småfåglar hör till det arbetsfält, som främst anförtratts föreningens ungdomsavdelningar. Utom de anvisningar föreningen givit dessa avdelningar har den också för egen del vidtagit ändamålet främjande åtgärder.

Sålunda har en hänvändning gjorts till forststyrelsen, vari småfåglarnas stora betydelse för våra skogar som förstörare av skadliga insekter framhålles, med anhållan om åtgärder, som åligga dem, som ha skogsvården om

hand att bidraga till småfåglarnas trevnad och förökning i våra skogar. I främsta rummet borde alla skogsvaktareskolor bli s. k. skyddsstationer för småfåglar. I detta syfte skänkte föreningen 100 st. holkar att upphängas i skolornas närhet.

Skyddet av småfåglarna skulle, då denna åtgärd i sin helhet blivit genomförd, göra ett stor framsteg.

Redan nu har medvetandet om den betydelse skyddandet av småfåglar har, vunnit stor utbredning. Som exempel må anföras att en kommun av föreningen beställt modeller till holkar. Måtte detta vackra och nyttiga föredöme mana till efterföljd.

Fågelholkar ha jämväl skänkts till några djurskyddsföreningar och ett flertal skolor.

Sålunda har också i detta avseende arbete nedlagts. Det återstår att hoppas att detsamma skall bära frukt.

Här må ännu en åtgärd omnämnas, som vidtagits i avsikt att skydda småfåglarna. Då en av överlärarena vid landets största trädgårdsskola av staten erhöll reseunderstöd för bedrivande av studier i trädgårdsskötsel i utlandet, anhöll föreningen att han samtidigt ville göra sig underrättad om, huruvida man vid utlandets trädgårdsskolor vidtog några särskilda anordningar för att skydda småfåglarna.

Detta naturligtvis i avsikt att framdeles omsätta möjligen erhållna upplysningar i praktiken här hemma.

Sedan föreningen erhållit kännedom om att fall av kupering av hästsvansar förekommit vid en djurklinik och då en sådan stympning utan tvivel medför de svåraste plågor för hästen — utom att sådant icke i ringaste mån är nödvändigt, utan tvärtom t. o. m. skadligt, alldenstund hästen därigenom berövas dess naturliga försvarsmedel mot flugor och insekter — riktade föreningen ett i tidningarna offentliggjort öppet brev till landets veterinärer med en uppmaning att avstå från dylika operationer. Sådana torde i vårt land lyckligtvis vara sällsynta, men det skulle utan tvivel lända oss till heder, om de alls ej förekomme.

*Kupering
av hästars
svans.*

Menförel.

En synnerligen livlig diskussion inom föreningen har frågan om underlättande av lantbefolkningens färder till salutorget i Helsingfors under menförstider varit underkastad. Gott slädföre kan ofta vara rådande på landsbyggden, medan gatorna i Helsingfors äro alldeles bara, en omständighet, som mången gång ofrivilligt leder till det grymmaste djurplågeri, då djuren tvingas att släpa sina ofta tunga lass längs en fullkomligt snöfri gata.

För att avhjälpa detta missförhållande hade föreningen först tänkt sig: att en anhållan skulle göras hos spårvägsbolaget, att detta för billigt pris skulle frambefordra lantbefolkningens produkter från utkanterna av staden till salutorget.

Sedan upptogs tanken att hästar skulle förhyras, som skulle bistå vid frambefordrandet, eller att hjul skulle anskaffas, som på ett bekvämt sätt kunde anbringas under slädarna.

Sistnämnda förslag ansågs i alla avseenden bäst. Det beslöts att rikta en skrivelse till stadsfullmäktige, vari frågans stora betydelse skulle framhållas, med anhållan om understöd för planens realiserande.

Samtidigt beslöt man att försöka förmå den i stadens närmaste omgivning boende lantbefolkningen att själv anskaffa något slags hjuldon av ovan nämnda slag, som kunde anbringas under slädarna.

Denna länge dryftade, brännande „menförsfråga“ förtjänade verkligen att få en lycklig lösning.

Slaktfrågan.

Slaktfrågan har av föreningen alltid varmt omhulats. Ett allmänt införande av tidsenliga, lagstadgade slaktmetoder är synnerligen viktigt, i ty att härigenom förekommes mycket grymt djurplågeri. Sitt yrke kunniga slaktare, som genomgått föreningens kurser, finnas redan överallt i landet; genom dem och föreningens ströskrifter har kunskapen om tidsenliga slaktmetoder spritt sig vida omkring. Under sistlidna år ha visserligen inga ordinariekurser i sättet att tidsenligt bedriva slakt hållits, men många lantmän ha privat vänt sig till föreningen och på dess föranstaltande erhållit

undervisning. Dessutom äro de skjutmasker, som genom föreningens försorg funnit väg till olika delar av landet, synnerligen talrika. Finlands djurskyddsförening är också den enda, som tillhandahåller dylika skjutmasker jämte erforderlig ammunition. Sålunda har föreningen bidragit till att lösa slaktfrågan i en önskvärd, humanare fordringar motsvarande riktning.

Då det förspordes att judarna åter skulle erhålla befrielse från efterföljandet av gällande slaktförordning och tillåtas att förrätta slakt genom skäktning, inlämnade föreningen en av fröken A. von Konow avfattad, förhållandena belysande skrivelse till vederbörande. *Skäktfrågan*

Frågan om de ambulerande menagerierna har alltid stått på föreningens program. Senaste år hade saken framskridit så långt att på initiativ av Finlands djurskyddsförening den 16 mars till lantdagen inlämnades ett förslag, gående ut på att förbjuda dessa utställningar. När skall resultat uppnås i denna viktiga fråga? *Menagerierna.*

Privata bidrag ha utgjort föreningens huvudsakliga inkomstkälla. *Ekonomi.*

Föreningen har fått mottaga två större gåvor. Ett av general N. Sjöman testamenterat belopp å 1,000 mk. samt en „julgåva“ på 2,000 mk, vars ädelmodiga givare dock önskar förbli okänd.

Ur redovisningen framgår föreningens tillgångar och utgifter. Här må endast uttalas ett varmt tack till alla dem, som bistått föreningen i dess arbete.

Syföreningen har under det gångna året varit i flitig verksamhet och kunde därför också i november föranstalta en basar, som förstärkte föreningens kassa med 500 mk. Ett speciellt tack bör därför här riktas till syföreningen och de intresserade personer, som stått i spetsen för densamma. Många vackra pänningbidrag — under årens lopp i allt omkr. 15,000 mk — ha influtit i föreningens kassa. *Syföreningen.*

*Djurskydds-
kontoret.*

I det föregående har ej alls berörts djurskyddskontorets arbete, som ju dock utgör en synnerligen viktig del av föreningens verksamhet. Kontoret är ju egentligen det centrala föreningens centrum. Genom en omfattande brev-växling och täta samtal kommer kontoret mera än någon annan i beröring med allmänheten och får sålunda den bästa inblicken i rådande missförhållanden och rörande behovet av reformer. Modeller till nya redskap och föremål som avse djurens ändamålsenliga skötsel, ritningar m. m. dyl. finnas här till påseende. Kontorets telefon ringer oavbrutet; anmälningar och förfrågningar av alla slag göras. En djurvänlig husbonde bär dit sin sjuka hund, en värdinna begär råd för sin stackars misse, gossar och flickor bära dit sårade och skadade duvor och småfåglar. Därifrån avsändas om våra hundratals fågelholkar och matbord för småfåglarna till olika delar av landet. Biblioteket finnes där, föreningens tidskrifter avsändas därifrån.

Kontorets arbete borde egentligen studeras en tid „på stället“ för att få någon föreställning om detsamma. En berättelse kan icke ge en fullständig bild av det.

Rummet, där kontoret inrymts och för vars bekostande stadsfullmäktige, — som ovan anförts — ur utskänkningsmedlen beviljat 500 mk, begynner småningom bli alltför trångt. Behovet av ett större eller två rum för ändamålet gör sig kännbart och det är att hoppas att stadsfullmäktige, i avseende till det betydelsefulla arbete föreningen utför i Helsingfors ville höja anslaget om också blott med ett par hundra mark. Här må omnämnas att kontoret som samtidigt utgör föreningens samlingslokal — under årets lopp prytt med porträtt av de personer, som genom gåvor och testamenten ihågkommit föreningen. Antalet av till kontoret ställda brev och förfrågningar under sistflutna år utgjorde 1,642 mot föregående års 1,271. Anmärkas bör att inte ens närmelsevis alla anmärkningar och förfrågningar o. a. dyl. i böckerna införts.

*Polisens
verksamhet.*

Såsom av det föregående framgår, står den till i staden arbetande djurskyddsföreningars förfogande ställda poli-

sens arbete i samband med kontorets verksamhet. Det arbete denna i föreningens namn utfört må här endast i stora drag beröras. Dagligen ha stadens torg, hamnar, lastage- och lossningsplatser, slaktinrättningar, järnvägsstationer o. s. v. inspekterats — med ett ord sagt alla platser där djur förefinnas och användas. Hundratals hemlösa kattor ha avlivats och samma sista tjänst har bevisats en mängd hundar, ehuru en annan i staden verksam förening speciellt har hundsaken om hand.

Tusentals äro de hästägare, som polisen meddelat varningar och råd, hundratals hästar ha överlämnats till stadens djurläkare för besiktning; av dessa har en del blivit dömd att avlivas, en del ställts under behandling, andra ha förbjudits att användas i arbete tills de tillfrisknat. Många såväl stads- som landsbor ha inställts inför rätta för djurplågeri — och har sådant ofta åtföljts av vederbörandes fällande till böter.

På landsbygden har polisen vid marknader och på stocksläpningsplatser tagit i förvar dåliga hästar.

Föreningen står i stor tacksamhetsskuld till stadens herr polismästare för det bistånd polisen lämnat vid föreningens arbete.

*

Föreningens arbete under sistförflutna år torde i huvuddrag framgå av det ovan anförda.

På grundvalen av de resultat föreningens arbete hittills lämnat och de erfarenheter som under det gångna året gjorts, kan Finlands Djurskyddsförening med tillförsikt bygga det arbete, som den med det nya årets ingång går att fortsätta. Måtte år 1913 vara lyckosamt i dess historia.

Helsingfors den 31 dec. 1912.

Aukusti Simelius.

Sekreterare i Finlands Djurskyddsförening.

Finlands Djurskyddsförenings

Ställning ^{31/12} 1912.

Aktiva			
Kontant	1,333	63	
Sparkasseräkning	2,646	02	
Gustava Koskinen's fond	2,000	—	
" " " ränta	61	05	
J. Peterson's fond	5,000	—	
Syföreningens fond 136: 88			
Ränta 6: 25	143	13	
Sångföreningens fond 203: 12			
Ränta 8: 79	211	91	
Byggnadsfonden f. härbärge 8,531: 06			
Ränta 393: 67	8,924	73	
Litteratur	552	12	
Djurskyddsföremål	2,380	55	
Inventarier	513	84	23,766 98
Testamenten:			
L. Martelins testamente	15,000	—	
Wlad. Nagajeff's "	6,000	—	21,000 —
Lån:			
Lån			500 —
	Fmk		45,266 98
Passiva:			
Föreläsnings- och föredragsfond	1,520	27	
N. Sjömans donation	1,000	—	
Byggnadsfonden f. skjul	125	75	2,646 02
Ren behållning			42,620 96
	Fmk		45,266 98

Finlands Djurskyddsförenings

Vinst- & Förlustkonto ^{31/12} 1912.

Vinst:			Förlust:		
Försålda föremål .	202	62	Avskrivning å in-		
Räntor	950	50	ventarier	25	31
Medlemsavgifter .	608	—	Hyra f. kontoret .	600	—
Gåvor	5	—	Till avl. av kontors-		
Från stadsfullmäk-			personal	600	—
mäktige till hyra	500	—	Avlöningar åt före-		
Tillfälliga inkomster	21	15	läsare m. m. . .	2,693	85
Förlust	4,829	20	Resekostnader . .	199	05
			Avlivande av smådj.	2	30
			Annonser	212	83
			Inköpta fågelbord		
			& holkar	171	—
			Föreningsmärken .	122	65
			Till litteratur . .	996	67
			Diverse utgifter .	1,492	81
			Fmk	7,116	47
Fmk	7,116	47			

Matrikel över Finlands Djur- skyddsförenings medlemmar år 1912.

Styrelse:

Forstén, T. K., överstelöjtnant, ordförande.
Ahlgren, N., v. ordförande.
Jännes, J., rektor.
Koskimies, I., doktorinna.
Lindgren, L., veterinär.
Selinheimo, V., landssekreterare.
Simelius, A., magister.
Simelius, S., fru.
Simola, A., fru.

Revisorer:

Boehm, Alli, fröken.
Lindroos, O., guldsmed.

Kassörska:

Tuomela, H., fröken.

Instruktörer:

Harjanen, K., herr.
Nivalainen, Fr., fröken.
Moberg, O., polis.

Husdjurs inspektörer:

<i>Eskelinen, Anni</i> , stationsort	Salahmi.
<i>Hakulinen, Hilma</i> , "	Rantasalmi.
<i>Hintikka, Anna</i> , "	Viitasaari.
<i>Huttunen, Maikki</i> , "	Libelits.
<i>Jaatinen, David</i> , "	Askais.
<i>Juutta, Maija</i> , "	Virtdois.
<i>Karttunen, Lyydia</i> , "	Rytty.
<i>Klemetti, Greta</i> , "	Nurmes.
<i>Kopperoinen, Anna</i> , "	Nurmes.

<i>Kouranen, Martta,</i>	stationsort	Syväniemi.
<i>Lahtinen, Emma,</i>	"	Rääkkylä.
<i>Leskinen, Edla,</i>	"	Kestilä.
<i>Manninen, Selma,</i>	"	Kajana.
<i>Martikainen, A.,</i>	"	Karttula.
<i>Miettinen, Eva,</i>	"	Sotkamo.
<i>Myllykangas, M.,</i>	"	Limingo.
<i>Nuuttinen, Selma,</i>	"	Kurkimäki.
<i>Poutiainen, Toivo,</i>	"	Hausjärvi.
<i>Raitio, Otto,</i>	"	Ilmajoki.
<i>Sandelin, Aino,</i>	"	Ervälä.
<i>Savolainen, Hilja,</i>	"	Lapinlahti.
<i>Uljás, Anna,</i>	"	Hankasalmi.
<i>Voutilainen, O.,</i>	"	Kuusjärvi.

Poliser.

H. Andersin, E. Kuokkanen.

Hedersledamöter.

Utom landet:

Idström, konsul, Göteborg.
Mehrn, M., överstinna, Köpenhamn.
Mehrn, L., överste, Köpenhamn.
Stenz, H., herr, Berlin.
Tenow, Chr., herr, Stockholm.

i Finland:

Ahlgren, N., herr.
Björkenheim, E., landtbruksråd.
Hamfeldt, G., fru.
Krohn, K., professor.
Konow, v., A., lärarinna.
Ullner, C., fru.

Ständiga medlemmar.

Ahlgren, L., fru.
Ahlgren, N., herr.
Forstén, T. K., överstelöjtnant.
Grönberg, Herman, artist.
Grönberg, Matilda, fru.
Grönmark, A., apotekare.

Grönmark, M., fru.
Hausen, v., William, kronofogde.
Konow, v., A., lärarinna.
Krohn, K., professorska.
Malmberg, E., magister.
Niklander, Hanna, fru.
Niklander, Harry, häradshövding.
Paloheimo, H., lantbruksråd.
Simelius, S., fru.
Simelius, Aukusti, magister.
Sohlberg, A. V., ingenjör.
Stenij, E. E., professor.

Understödjande föreningar och sällskap.

Södra Österbottens lantbrukssällskap.
 Tavastehus läns " "
 Östra Tavastlands " "
 Kajana " "
 Keski-Suomen " "
 Kuopio " "
 S:t Michels " "
 Perä-Pohjola " "
 Pohjois-Karjala " "
 Viborgs läns " "
 Uleåborgs läns hushållningssällskap.

Årsmedlemmar:

Aalto, V., veter. fältskär.	Boehm, v., Alise, senatorska.
Aejmeleus, H., referendariesekr.	Brandstake, A., jernvägstjensteman.
Aejmeleus, H., fru.	Brandstake, Ines, lärarinna.
Ahlgren, I., fru.	Brander, Uno, överinspektör.
Ahlgren, A., byggmästare.	Brehmer, A., ingenjör.
Ahnger, E., häradshövdingenska.	Calonius, Sofie, fröken.
Andersson, Minna, kontorist.	Castren, Anni, fru.
Aro, Mandi, fru.	Castren, Kaarlo, senator.
Arola, T., ingenjör.	Catani, A., fru.
Asplund, Vivi, fröken.	Collan, Anni, lärarinna.
Autere, Annie, fru.	Ehnroth, Liina, lärarinna.
Avellan, K., fröken.	Falck, Ida, fröken.
Berg, A., forstmästare.	Fazer, A., fru.
Berglund, S., pastor.	Fellman, Eva, fröken.
Bergroth, A., magister.	Fieandt, v., O. lärarinna.
Bergroth, Elise, fru.	Floor, K., handlande.
Blåfield, S., direktör.	Forsbäck, Olga, fru.
Blåfield, Augusta, fru.	Forstén, Adrienne, fröken.
Boehm, v., Ali, fröken.	Forstén, Aline, doktorinna.
Boehm, v., E., senator.	Forstén, Bror, samskolist.

- Forstén, G., doktor.
 Forstén, Gerda, fröken.
 Forstén, Julia, överstelöjtnantska.
 Gerdten, v., Agnes, fru.
 Gottleben, Aina, fröken.
 Granberg, Ellen, fröken.
 Grotenfelt, I., disponent.
 Gröneberg, Viola, fröken.
 Gummerus, Alma, fröken.
 Gylling, F., häradshövding.
 Haaga, A., arkitekt.
 Hagman, L., föreståndarinna.
 Hagelberg-Raekallio, sångerska.
 Hagelberg-Raekallio, I., herre.
 Hallonblad, Anna, fru.
 Hamfeldt, L., fröken.
 Hannikainen, Ida, lärarinna.
 Hartman, R., herre.
 Hedström, F., herre.
 Heino, F., handlande.
 Heino, Helmi, fru.
 Heino, A., handlande.
 Heinaho, E. fröken.
 Heinänen, E., handlande.
 Hellén, Immi, lärarinna.
 Hellman, K., kamrer.
 Hellman, D., fru.
 Hellner, H., kamrer.
 Henricius, fru.
 Hernberg, A., häradshövding.
 Hertzberg H., bankdirektör.
 Hertzberg, M., fru.
 Hiltunen, Alma, student.
 Hintikka, Signe, doktorinna.
 Holmberg, Alma, överstinna.
 Hultin, A., lärarinna.
 Hästesko, H., doktorinna.
 Höglund, V., herre.
 Ilmonen, Ina, fröken.
 Isotalo, Aino, student.
 Isotupa, Th., gårdsägare.
 Jahnsson, Anni, kanslist.
 Jalonen, K., handlande.
 Jansson, C., handlande.
 Jansson, Berta, fru.
 Jokinen, V., handlande.
 Jännes, Juho, rektor.
 Jännes, Toini, magister.
 Kankaanpää, V., veterinär doktor.
 Kankaanpää, E., doktorinna.
 Kannas, V., lärare.
 Kanerva, H., handlande.
 Kajanus, Selma, fröken.
 Karpio, Viktor, redaktör.
 Kihlman, H., bankdirektör.
 Kirvelä, E., agronom.
 Knorring, v., A., fröken.
 Konow, v., T., sjuksköterska.
 Koskimies, A. V., doktor.
 Koskimies, Ilta, doktorinna.
 Kotivirta, E., fru.
 Kotivirta, K., åkare.
 Krank, Valma, lärarinna.
 Krohn, Kaarlo, professor.
 Kröger, Maria, fru.
 Kuokkanen, Eero, herre.
 Kurtén, E., assessorska.
 Kurtén, U., assessor.
 Lahtivirta, J., fabrikör.
 Lavenetzsky, Nanny, fröken.
 Lehto, G., skräddare.
 Leino, N., bagare.
 Levonius, E., bankdirektörska.
 Levonius, I., bankdirektör.
 Liesi, Martti, lyseist.
 Lietzen, E., byggmästare.
 Lietzen, Maria, fru.
 Lietzen, Hilja, fröken.
 Lihl, Ingeborg, fröken.
 Lindroos, V. E., direktör.
 Lindroos, Osk., fabrikör.
 Lindroos, F. W., fabrikör.
 Lindström, Sigrid, kassörska.
 Lindelöf, Leo, direktör.
 Lindelöf, Klara, direktörska.
 Lindberg, Selma, fröken.
 Lindgren, Lauri, veterinär, Malm.
 Lindgren, Gerda, magister, fru.
 Lindell, Ida, fröken.
 Lindholm, A., direktör.
 Londen, Vahlborg, fru.
 Londen, Lilly, fröken.
 Londen, E., ingeniörska.
 Lundenius, Julia, fröken.
 Malin, K., kanslist.
 Malm, Agnes, fröken.
 Martelin, L., fröken.
 Marcus, E., fröken.
 Mesterton, Betty, fru.
 Miesmaa, J. V., redaktör.
 Neuman, Matilda, fru.
 Nevalainen, H., godsägare.
 Niemelä, K. A., godsägare.
 Nieminen, E., lantmätare.
 Nissinen, Alli, föreståndarinna.
 Nordensvan, Olga, banktjänst.
 Nuutinen, Maria, jordbrukare.
 Nyman, Artur, handlande.
 Nyström, N., handlande.
 Olsoni, S., fröken.
 Oila, Kalle, byggmästare.
 Orell, Ilma, ingeniörska.

Paasikallio, Oiva, lärarinna.
 Paunu, F., doktorinna.
 Pelin, John, handlande.
 Pelkonen, Betty, banktjänst.
 Penttilä, V., arkitekt.
 Penttilä, Dora, fru.
 Pettersson, Anna-Liisa, fröken.
 Pettersson, Viktor, redaktör.
 Puukko, A. F., doktor.
 Pyhälä, Sanni, fru.
 Railio, J. A., faktor.
 Reima, V., lärare.
 Reinilä, E., föreståndarinna.
 Relander, I., fru, Elisenvaara.
 Renqvist, A., direktör.
 Renqvist, A., fru.
 Riechter, Anna, fru.
 Rissanen, Pekka, handlande.
 Rosenberg, hofr. askultant.
 Rousti, Hilja, fru.
 Rundström, A., fröken.
 Rydman, Evi, sjuksköt.
 Rydman, I., sjuksköt.
 Salin, Ida, fru.
 Salingre, G., magister.
 Salingre, fru.
 Salminen, A.; handlande.
 Schwindt, Th., doktor.
 Selinheimo, V., landssekreterare.
 Selinheimo, N., fru.
 Silvan, H., gårdsägare.
 Silvan, Katri, fru.
 Silvenius, Hilja, fröken.
 Silvo, Antti, direktör.
 Simelius, V. K., bankdirektör.
 Simola, Aleksandra, fru.
 Slöör, R., kamrer.
 Smirnoff, Maria, fru.
 Sohlberg, Sanni, fru.
 Sohlberg, Emma, fru.
 Sohlberg, Valma, fru.
 Sohlberg, G. V., fabrikör.
 Sohlman, Gerda, fru.

Soini, Aug., direktör.
 Spolander, Ida, kasör.
 Späre, G., affärsman.
 Strahow, Nadja, student.
 Stenius, Edvard, trädgårdsmästare.
 Streng, Sofia, föreståndarinna.
 Strömberg, Otto, handlande.
 Strömberg, Gerda, fröken.
 Svahn, Klara, fröken.
 Syvänne, Signe, föreståndarinna.
 Särkijärvi, Reinhold, herr.
 Torffeldt, C., handlande.
 Torffeldt, Else, fru.
 Troupp, E., fru.
 Tättälä, Elsa, lärarinna.
 Törnström, S. J. G., herr.
 Uuro, Jenny, kassör.
 Waarala, Toivo, direktör.
 Waennerberg, Hanna, fröken.
 Wallenius, Toini, fru.
 Wallenius, I. M., fiskeri inspektör.
 Wainio, K. S., byggmästare.
 Wesa, Maria, fru.
 Weseloff, V., doktor.
 Weseloff, Vera, doktorinna.
 Westerholm, Ida, fröken.
 Westphal, Otto, tandläkare.
 Wideman Emilia, fröken.
 Widemark, J. T., urmakare.
 Wilkman, Ida, kassörska.
 Wright, v. F., direktör.
 Ylimaa, Amanda, handlande.
 Åhman, Arvid, herr.
 Öhman, K. G., handlande.
 Öhman, Alma, fru.
 Öhman, N. A., lyseist.
 Öhman, A. K., lyseist.

Frimedlemmar:

Hakkarainen, A., redaktör.
 Lönnroos, Vilhelmina, fru.
 Sauren, Aleksandra, fröken.

